

land ifjor, fordi der et enkelt Sted eller maaste et Par enkelte Steder — der var dog foreløbig kun et enkelt Sted — var udbrudt Lungesygge i denne Landets næststørste Provinds, og dernæst vedbliver den høitærede Minister nu at opretholde Forbudet mod Indførsel fra Sverige, at paaføre Landet og særlig Verne et meget behdeligt Tab, fordi man her paa Verne trænger i høieste Grad til Forsyning med magert Kvæg, efter som man paa Grund af den daarligere Høst ifjor ikke har kunnet lægge Tilstrækkelig til, og Høhøsten, eller i det Hele taget Høsten iaar, hvad Kwantiteten angaar, og den kommer især Fodringeren ved, er saa rig, at der var Mulighed for, at man ved at have større Besætninger iaar kunde indvinde det behdelige Tab fra ifjor; men det formener den høitærede Indenrigsminister os, han gjør det omtrent umuligt for Befolkningen i Landet og ganske særlig for Dboerne at faae Kvæg til rimelig Pris. Det gaar i dette Forhold, som det pleier at gaa, naar man først har begyndt at gribe ind fra det Offentliges Side i Forhold, hvor man skal være yderst varsom med at indgribe, at een Feil tager en anden med sig, og at man, hver Gang man søger at bøde paa de forrige Mangler, gjør nye Feil. Der kan naturligvis ikke ventes, at den høitærede Indenrigsminister vil fravige den Bane, han selv er kommen saa dybt ind paa; thi da maatte Ministeren virkelig tilstaa, at han har begaaet Feil hidtil, og det er mere, end man kan forlange; men jeg beklager i høi Grad særlig den Udtalelse, vi idag horte af den meget ærede Minister, thi af den maa man slutte, at vi i Grunden aldrig, saa længe det nuværende System bestaar, vil kunne slippe for Indførselsforbud fra Sverige. Hvorledes skalde nemlig Forholdet med det svenske Kvæg forandre sig? Der er hidtil intet Tilfælde oplyst i Sverige, og skalde der blive oplyst Noget i Sverige, som kunde forandre Forholdet, maatte det gaa i den Retning, at der var Kwægsyge, og saa bliver Forbudet ikke hævet. Men selv om der ingeninde skalde vise sig Tilfælde af ondartet Lungesygge i Sverige, er affurat det Samme Tilfældet som nu, og saa maa man dog ikke tro, at Forbudet bliver hævet; thi Faren for, at Kwægsygen kan indfinde sig paa Farten fra Malmø til Kjøbenhavn, vedbliver at være tilstede. Det er altsaa meget lidet trøstende Udseter, den høitærede Minister har aabnet for os, og jeg kan ikke opfatte det anderledes, end at der ikke kan indtræde nogen fornuftig Anledning til at hæve Forbudet fra den høitærede Ministers eget Standpunkt, og da vi

ikke kunne haabe, at den meget ærede Minister vil forlade sit Standpunkt, kan jeg ikke indse, at vi under det nuværende System kunne faae Forbudet hævet. Det har medført store Tab og været til stor Skade for Sjælland, som jeg har nævnt, og det hindrer en Retning i det sjællandske Agerbrugs Udvikling, som har en ikke ringe Betydning, nemlig den, at man forsyner sig med Maltekvæg, som man kun i kort Tid tager Nytte af og derpaa fæder for at skaffe sig friske Besætninger. Det er en Methode, som man særlig er henvist til i større Dele af Sjælland, og den gjøres tilstændig umulig herved. Dernæst medfører dette ogsaa en Jorddyrelse af den vigtige Livsformødenhed, Kjød, for en saa overordentlig stor Del af Befolkningen i Danmark, nemlig hele den ikke Kjødproducerende Del af Befolkningen, bevirker en saadan Forhøielse af Kjødpriserne, at den høitærede Minister virkelig burde være betænkt paa, om den Ulempe ikke fuldt ud opveier den Risiko, som der kan være for den jydsk Studeudførsel.

Det er kun, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Hofstein) bemærkede, eet Exempel paa de mange Retninger, i hvilke Regjeringen viser sig stagnerende, og jeg skal senere tillade mig at fremdrage et Par andre, men efter det Stema, som nu er indført for Forhandlingerne, finder jeg mig foranlediget til først at ytre nogle Ord i Anledning af de storpolitiske Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), eller, som han selv kalder det: smaapolitiske — det kommer nu temmelig ud paa Et. Det ærede Medlem anstillede en almindelig, finansiel Betragtning, som jeg ikke tror kan tiltrædes fra den Side af Thinget, som jeg tilhører. Han gik ud fra, at man skalde udrede indtil 66 Millioner Kr. til Forsvarsvæsenet og tilveiebringe dette Beløb dels for de 30 Millioner Kroners Bedkommende ved Forbrug af Kassebeholdningen, dels ved 16 Millioner Kr.s Statslaan, og endelig 20 Millioner ved en Formue- og Indkomststat, hvorimod han mente, at man saa ved Siden deraf skalde bygge Jernbaner og deslige for de løbende Indtægter, og paa denne Maade, naar han anstiller dette Regnestykke, bliver der endda efter hans Regning 2 Millioner Kr. tilovers. Til Grund for denne Udtalelse forekommer der mig at ligge en aldeles feil Betragtning af, hvad Statens Indtægter skulle bruges til, og paa hvilken Maade de forskjellige Udgifter bør tilveiebringes. At bygge Jernbaner for Statslaan kunde